

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 74. Mandatum a Pontifice Legatis datum, ne Episcoporum residentiam
juris divini esse decideretur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI.
A.C. 1546.

§. LXXIV.

*Mandatum a Pontifice Legatis datum,
ne Episcoporum residentia ju-
ris divini esse decideretur.*

*Pallav. l. 8.
c. 18. n. 1.*

Cum Patres de morum emendatione agentes persæpe quæstionem moverent, utrum Episcoporum residentia divini vel duntaxat Ecclesiastici juris esset, hinc Legati hac super re Pontificem certiores fecere: hic vero eisdem præcepit, ut præprimis hanc quæstionem ulterius agitari præpedirent, si tamen eadem proponeretur, Patribus significarent, quod minime ad Synodum, utrum hæc residentia ex divino jure descendat, discutere pertineat, sed potius abusus emendare ipsius sit, quos inter, cum Episcoporum absentia numeraretur, duntaxat de pœnis agendum esset a Synodo imponendis, ut earum metu corruptelæ tollantur in illis, quibus animarum cura credita est, & tamen absentes sunt. In eadem Epistola Pontifex suos Legatos hortabatur, ut solliciti essent, ne S. R. E. Cardinales, qui Episcopatibus provisi a suis sedibus absunt, non iisdem involvantur pœnis, quibus ceteri Episcopi subjicerentur.

rentur (*). Interim Theologorum potissimum, ac præcipue Dominicani residentiam præcipi jure divino, idque decidendum censebant, & quamvis Legati jussa Pontificis summa fidelitate exequerentur, ac generalibus duntaxat verbis residendi legem, malaque ex Prælatorum absentia subinde exorta

Sæc. XVI.
A. C. 1546.

(*) Observandum venit, quod Continuator noster totam suam historiam Concilii Tridentini ad verbum ex Paulo Sarpio & Pallavicino descripserit, id tamen merito ei vitio vertendum, quod ea, quæ Sarpio maledica sua lingua falso evomuit, Continuator tanquam certum veritatis oraculum suæ historiæ inferuerit, etiam si ea ex luculentis testimoniis a Pallavicino confutata ignorare non potuerit, illa vero, quæ ex Pallavicino defloravit, plerumque in odium SS. Pontificum, Cardinalium, totiusque Status Ecclesiastici ad reprobum sensum detorserit. Præter millena alia hujus rei exempla habetur unum hoc loco, ubi Continuator asserit, Papam voluisse, ut Cardinales non residentes nequaquam easdem pœnas cum ceteris Episcopis subirent, cum tamen Pallavicinus ex literis Farnesii ad Legatos die 30. Junii datis referat, *Papam jussisse, ne in decreto obligationis residendi, Cardinales DISERTIS VERBIS NOMINARENTUR*, eo quod illis pœnas statuere, penes Pontificem esset.

Sæcul. XVI. ta proponerent, nihilominus ex præfa-
 A.C. 1546. to Ordine duo natione Hispani, Bar-
 tholomæus Caranza, postmodum Tole-
 tanus Archiepiscopus, & Dominicus
 Soto hanc obligationem ad jus divinum
 pertinere totis viribus propugnabant.
 Ast ex juris Pontificii peritis, atque E-
 piscopis Italis potissimi contendebant,
 quod residentiam non nisi jus positivum
 ac humanum requirat. Porro præter
 reliquos Ambrosius Catharinus, quam-
 vis ipsemet Dominicanus esset, hanc ta-
 men propugnavit sententiam: *Episcopa-
 tus a Christo institutus, qui Pontifici confer-
 tur, non nisi unicus est; reliquorum omnium
 institutio debetur Pontifici, qui sicuti quan-
 titatem & numerum ovium pascendarum de-
 signat, ita modum & qualitatem pascendi
 præscribit: est igitur Papæ, Episcopo cui-
 que præfigere, an per se ipsum, an per sub-
 stitutum, attendere gregi debeat; sicuti e-
 jusdem est, multos aut paucos ei pascendos
 assignare, aut potestate etiam pascendi om-
 nino privare.* Thomas Campeggius Epi-
 scopus Feltrensis aliter respondebat, di-
 cens: *quod Episcopatus, attestante D. Hierony-
 mo a Christo fuisset institutus, sed Episcopa-
 tum divisio, postmodum ab Ecclesia, Chri-
 stusque Apostolis omnibus pascendi curam
 commisisset, sed eos uni loco non alligasset,
 atque ipsæ Apostolorum, suorumque Disci-
 pulorum actiones satis testentur, quod assignatio*

natio hujus partis gregis uni, & illius al-
 teri, institutio fuerit Ecclesiastica, ad com-
 modiore[m] Ecclesiæ administrationem.

Sæc. XVI.
 A.C 1547.

Ceterum cuncta hæc in conventu die
 trigesima Januarii habito discutiebantur.

§. LXXV.

Residendi lex in quodam coetu decisa.

Die quarta Januarii generalis celebra-
 tus est Patrum confessus; cum enim

Pallav. ibid.
 n. 3.

Montanus Cardinalis a quibusdam ro-
 garetur, ut non modo Episcopi, sed
 etiam Cardinales in suis sedibus perma-
 nere adstringerentur, hic eos ita allo-
 quebatur: *Ego & mei Socii ad residen-
 dum parati sumus, idemque mihi de reliquis
 Cardinalibus persuadeo, sed pro ea, quæ
 illius gradus ratio habetur, haud certe per-
 mittitur, ut quasi rei nominentur: pos-
 sent tamen adhiberi vocum Generalium for-
 mulæ tam amplæ, quæ Senatorium illum
 Ordinem pariter complecterentur. At cum
 quidam instare pergerent, quod interdi-
 cendum esset, ne pluribus Ecclesiis unus, &
 idem præesset, quemadmodum Cardinalibus
 concedebatur, ut proin necesse esset, qua-
 tenus is ab altera saltem abesset: ad hæc
 primus Legatorum adjecit: non possu-
 mus una eademque opera rebus omnibus pro-
 spicere: hinc de eodem argumento in poste-
 rum agendum erit; & ubi lex proposita
 oppor-*